

دعای ۱۵۸ - هرگاه از ستم

سلطانی بیمناک می‌شد

امام صادق علیه السلام به این مضمون روایت فرمودند که: جد من علی بن الحسین علیه السلام می‌گوید: هر کس از ستم یا شدت تجبر سلطانی بیمناک باشد، بگوید:

اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَاكْفُنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَاعْفِرْ بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ فَلَا أَهْلُكَنَّ وَأَنْتَ رَجَائِي، فَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ قَدْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ، قَلَّ عِنْدَهَا شُكْرِي، وَكَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي.

خداوندا مرا نگهبان باش با چشمت که به خواب نرود، و مرا حمایت کن با قدرتت که بدان دسترسی نباشد، و بیامرز به قدرتت مرا که هلاک نشوم در حالی که تو امید من هستی، و چه بسیار نعمتی که بخشیدی بر من، و سپاسگزاری‌ام در مورد آن اندک شد، و چه بسیار بلائی که مرا بدان مبتلا ساختی، که در مورد آن برای تو صبرم اندک شد.

فِيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي، وَيَا
مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِقْمَتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَحْذَلْنِي، وَيَا مَنْ
رَأَى عَلَيَّ الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنِي، وَيَا ذَا الْأَيْدِي الَّتِي لَا تَنْقُضِي، بِكَ
أَسْتَدْفِعُ مَكْرُوهَ مَا أَنَا فِيهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

پس ای آنکه شد هنگام نعمت‌هایش سپاسگزاری‌ام
و او مرا محروم نکرد، و ای آنکه شد هنگام آزمودنش
شکیبایی‌ام و او مرا وانگذاشت، و ای آنکه مرا بر خطاها دید و
مرا رسوا نساخت، و ای دارنده نعمت‌هایی که به شمار نیاید،
و ای دارنده الطافی که پایان نیابد، به تو دوری می‌جویم
از بدی آنچه در آن هستم. و به تو پناه می‌برم از شر آن، ای
مهربان‌ترین مهربانان.